

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВОЛИНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ**

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ
ДЛЯ ВСТУПУ НА НАВЧАННЯ НА ОСНОВІ ОСВІТНЬО-
КВАЛІФІКАЦІЙНОГО РІВНЯ МОЛОДШОГО СПЕЦІАЛІСТА ДЛЯ
ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВР
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 029 «ІНФОРМАЦІЙНА, БІБЛІОТЕЧНА ТА АРХІВНА
СПРАВА»**

**(освітня програма – «Документаційне забезпечення управління та
інформаційно-аналітична діяльність»)**

(яким надане таке право відповідно до Правил прийому до Волинського
національного університету імені Лесі Українки в 2021 році)

Пояснювальна записка

Програма з української мови за професійним спрямуванням, запропонована для вступників до Волинського національного університету, відповідає вимогам типових програм з дисципліни Міністерства освіти і науки України для ВНЗ I-II рівнів акредитації. Питання програми передбачають з'ясування глибини засвоєних абітурієнтом філологічних знань, вміння їх застосовувати практично. Програма має широкий інформаційно-пошуковий діапазон, спрямована на актуалізацію вивченого лінгвістичного матеріалу.

Предметом змісту програми є професійне мовлення як інтеграція наукового, офіційно-ділового та розмовного стилів сучасної української мови.

При укладанні програми враховано матеріали сучасних підручників, посібників та хрестоматій, рекомендованих Міністерством освіти і науки України, водночас вона передбачає орієнтацію на додаткову літературу, різноманітні словники тощо.

Тематичний виклад змісту

Тема 1. Законодавчі та нормативно-стильові основи професійного спілкування. Державна мова – мова професійного спілкування. Предмет і завдання курсу, його наукові основи. Поняття національна та літературні основи. Найістотніші ознаки літературної мови. Мова професійного спілкування як функціональний різновид української літературної мови. Професійна мовнокомунікативна компетенція. Мовні норми. Мовне законодавство та мовна політика в Україні.

Тема 2. Основи культури української мови. Мова і культура мовлення в житті професійного комунікатора. Комунікативні ознаки культури мови. Комунікативна професіограма фахівця. Словники у професійному мовленні. Типи словників. Роль словників у підвищенні мовленнєвої культури. Мовний, мовленнєвий, спілкувальний етикет. Стандартні етикетні ситуації. Парадигма мовних формул.

Тема 3. Стилї сучасної української літературної мови у професійному спілкуванні. Функціональні стилї української мови та сфери їх застосування. Основні ознаки функціональних стилїв. Професійна сфера як інтеграція офіційно-ділового, наукового і розмовного стилїв. Текст як форма реалізації мовнопрофесійної діяльності.

Тема 4. Усна професійна комунікація. Спілкування як інструмент професійної діяльності. Спілкування і комунікація. Функції спілкування. Види, типи і форми професійного спілкування. Основні закони спілкування. Стратегії спілкування. Мова, мовлення і спілкування. Невербальні компоненти спілкування. Гендерні аспекти спілкування. Поняття ділового спілкування.

Тема 5. Риторика і мистецтво презентації. Поняття про ораторську (риторичну) компетенцію. Публічний виступ як важливий засіб комунікації переконання. Мистецтво аргументації. Техніка і тактика аргументування. Мовні засоби переконування. Комунікативні вимоги до мовної поведінки під час публічного виступу. Види публічного мовлення. Презентація та її типи. Мовленнєві, стилістичні, і комунікативні принципи презентації. Культура сприймання публічного виступу. Уміння ставити запитання, уміння слухати.

Тема 6. Культура усного фахового спілкування. Особливості усного спілкування. Способи впливу на людей під час безпосереднього спілкування. Індивідуальні та колективні форми фахового спілкування. Функції та види бесід. Стратегії поведінки під час ділової бесіди. Співбесіда з роботодавцем. Етикет телефонної розмови.

Тема 7. Форми колективного обговорення професійних проблем. Наради, збори, перемовини, дискусії як форми колективного обговорення. Мистецтво перемовин. Збори як форма прийняття колективного рішення. Нарада. Дискусія. “Мозковий штурм” як евристична форма, що активізує креативний потенціал співрозмовників під час колективного обговорення проблеми. Технології проведення “мозкового штурму”.

Тема 8. Ділові папери як засіб писемної професійної комунікації. Документ – основний вид ділового мовлення. Класифікація документів. Національний стандарт України. Склад реквізитів документів. Вимоги до змісту та розташування реквізитів. Вимоги до бланків документів. Оформлювання сторінки. Вимоги до тексту документа.

Тема 9. Документація з кадрово-контрактних питань. Резюме. Характеристика. Рекомендаційний лист. Заява. Види заяв. Автобіографія. Особовий листок з обліку кадрів. Наказ щодо особового складу. Трудова книжка. Трудовий договір. Контракт. Трудова угода.

Тема 10. Довідково-інформаційні документи. Етикет службового листування. Прес-реліз. Повідомлення про захід. Звіт. Службова записка. Рапорт. Довідка. Протокол, витяг із протоколу. Класифікація листів. Реквізити листа та їх оформлювання. Різні типи листів.

Тема 11. Наукова комунікація як складова фахової діяльності. Українська термінологія у професійному спілкуванні. Історія і сучасні проблеми української термінології. Теоретичні засади термінознавства та лексикографії. Термін та його ознаки. Термінологія як система. Загальнонаукова і вузькоспеціальна термінологія. Термінологія обраного фаху. Способи

творення термінів певного фаху. Нормування, кодифікація і стандартизація термінів. Українські електронні термінологічні словники.

Тема 12. Науковий стиль і його засоби у професійному спілкуванні. Особливості наукового тексту і професійного наукового викладу думки. Мовні засоби наукового стилю. Оформлювання результатів наукової діяльності. План, тези, конспект як важливий засіб організації розумової праці. Анотування і реферування наукових текстів. Основні правила бібліографічного джерел. Реферат як жанр академічного письма. Складові реферату. Стаття як самостійний науковий твір. Вимоги до наукової статті. Основні вимоги до виконання та оформлювання курсової, бакалаврської робіт. Рецензія, Відгук як критичне осмислення наукової праці. Науковий етикет.

Тема 13. Проблеми перекладу і редагування наукових текстів. Суть і види перекладу. Буквальний, адекватний, реферативний, анотаційний переклад. Типові помилки під час перекладу наукових текстів українською. Вибір синоніма під час перекладу. Переклад термінів. Особливості редагування наукового тексту. Помилки у змісті й будові висловлювань.

Питання до екзамену

1. Державна мова – мова професійного спілкування.
2. Мовне законодавство та мовна політика в Україні. Державна мова в Україні.
3. Комунікативне призначення мови в професійній сфері.
4. Професійна мовнокомунікативна компетенція.
5. Поняття національної та літературної мови. Найістотніші ознаки літературної мови.
6. Мова і культура мовлення в житті професійного комунікатора.
7. Комунікативні ознаки культури мови. Типологія мовних норм.
8. Словники у професійному мовленні. Типи словників.
9. Соціопсихолінгвістичний аспект культури мови.
10. Мовний, мовленнєвий, спілкувальний етикет. Стандартні етикетні ситуації.
11. Парадигма мовних формул. Вибір мовних одиниць у мовленні.
12. Функціональні стилі української мови та сфера їх застосування. Основні ознаки функціональних стилів.
13. Професійна сфера як інтеграція офіційно-ділового, наукового і розмовного стилів.
14. Текст як форма реалізації професійної діяльності.
15. Сутність спілкування. Спілкування і комунікація. Функції спілкування.
16. Види, типи і форми професійного спілкування. Основні закони спілкування.
17. Невербальні компоненти спілкування. Слухання і його роль у комунікації.
18. Гендерні аспекти спілкування. Стратегії мовленнєвого спілкування.
19. Поняття ділового спілкування. Стилї та моделі ділового спілкування.
20. Поняття комунікації, типи комунікації, перешкоди та бар'єри комунікації.
21. Поняття про ораторську (риторичну) компетенцію.
22. Публічний виступ як важливий засіб комунікації переконання. Види публічного мовлення.
23. Мистецтво аргументації. Мовні засоби переконування.
24. Комунікативні вимоги до мовної поведінки під час публічного виступу. Техніка і тактика аргументування. Психологічні прийоми впливу на партнера.
25. Презентація як різновид публічного мовлення. Типи презентацій. Мовленнєві, стилістичні, композиційні і комунікативні принципи презентації.
26. Індивідуальні та колективні форми фахового спілкування. Функції та види бесід. Співбесіда з роботодавцем.
27. Етикет телефонної розмови.
28. Наради, збори, перемовини, дискусії як форми колективного обговорення.
29. Збори як форма прийняття колективного рішення. Нарада.
30. Дискусія. “Мозковий штурм” як евристична форма, що активізує креативний потенціал співрозмовників під час колективного обговорення проблеми. Технології проведення “мозкового штурму”.
31. Класифікація документів.
32. Національний стандарт України. Склад реквізитів документів.
33. Вимоги до змісту та розташування реквізитів. Вимоги до бланків документів.
34. Оформлювання сторінки. Вимоги до тексту документа.
35. Документація з кадрово-контрактних питань.
36. Довідково-інформаційні документи.
37. Етикет службового листування.
38. Наукова комунікація як складова фахової діяльності.
39. Українська термінологія в професійному спілкуванні.
40. Історія і сучасні проблеми української термінології.
41. Термін та його ознаки. Термінологія як система. Загальнонаукова, міжгалузева і вузькоспеціальна термінологія.
42. Термінологія обраного фаху.
43. Кодифікація і стандартизація термінів.

44. Особливості наукового тексту і професійного наукового викладу думки. Жанри наукових досліджень.
45. Оформлювання результатів наукової діяльності.
46. План, тези, конспект як важливий засіб організації розумової праці.
47. Анотування і реферування наукових текстів.
48. Основні правила бібліографічного опису, оформлювання покликань.
49. Реферат як жанр академічного письма. Складові реферату.
50. Стаття як самостійний науковий твір. Вимоги до наукової статті.
51. Основні вимоги до виконання та оформлювання курсової, дипломної робіт. Рецензія, відгук.
52. Науковий етикет.

Література

Основна

1. Глущик С.В., Дияк О.В., Шевчук С.В. Сучасні ділові папери: Навч. посібник / Вид. 6-те, доп. і переробл. – К.: Арій, 2009.
2. Гриценко Т.Б. Українська мова та культура мовлення: Навчальний посібник. – Вінниця: Нова книга, 2003.
1. Загнітко А.П., Данилюк І.Г. Українське ділове мовлення: професійне і непрофесійне спілкування. – Донецьк, 2005.
2. Культура фахового мовлення: Навчальний посібник / За ред. Н.Д.Бабич. – Чернівці, 2005.
3. Мацько Л.І., Кравець Л.В. Культура української фахової мови: Навч. посіб. – К.: ВЦ «Академія», 2007.
4. Мацюк З., Станкевич Н. Українська мова професійного спілкування: Навч. посібн. – К.: Каравела, 2006.
5. Михайлюк В.О. Українська мова професійного спілкування. – К.: ВД «Професіонал», 2005.
6. Панько Т.І., Качан І.М., Мацюк Г.П. Українське термінознавство: Підручник. – Л.: Світ, 1994.
7. Проблеми української термінології // Вісник. – Львів : Національний ун-т “Львівська політехніка”, 2004. – № 503.
8. Семенов О.М. Культура наукової української мови: Навч. посіб. – К.: “Академвидав”, 2010.
9. Тарасюк Т. М. Українська мова за професійним спрямуванням : методичні рекомендації до практичних занять для студентів галузей знань 01 «Освіта», 22 «Охорона здоров'я». – Вид. 3-тє, змін. / Т. М. Тарасюк. – Луцьк : Вежа-Друк, 2016. – 113 с.
10. Українська мова за професійним спрямуванням: збірник тестових завдань для студ. вищ. навч. закл. / С. К. Богдан (відп. ред.), Л. В. Голоюх, І. П. Левчук [та ін.] – 3-тє вид., переробл. та доповн. – Луцьк : Вежа-Друк, 2015. – 196 с.
11. Український правопис / НАН України, Інститут мовознавства ім. О.О.Потебні; Інститут української мови. - К.: Наук. думка, 2007.
12. Шевчук С.В., Клименко І.В. Українська мова за професійним спрямуванням: Підручник.. – К.: Алерта, 2010.

Додаткова

1. Бабич Н.Д. Основи культури мовлення.– Львів: Світ, 1990.
2. Бабич Н.Д. Практична стилістика і культура української мови. – Л.: Світ, 2003.
3. Бацевич Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики: Підручник. – К.: Видавничий центр “Академія”, 2004.
4. Богдан С.К. Мовний етикет українців: традиції і сучасність.– К.: Рідна мова, 1998.
5. Ботвина Н.В. Офіційно-діловий та науковий стилі української мови: Навчальний посібник. – К.: «АртЕк», 1999.
6. Вагапова Д.Х. Риторика в інтелектуальних іграх и тренінгах. – М.: Цитадель, 1999.
7. Вандишев В.М. Риторика: екскурс в історію вчень і понять: Навч. посіб. – К.: Кондор, 2003.
8. Гах Й.М. Етика ділового спілкування. – К: Центр навч. літ-ри, 2005.

9. Дороніна М.С. Культура мовлення ділових людей: Посібник для студентів гуманітарних фак-тів вищих навч. закладів. – К., 1997.
10. Дужик Н. Науковий стиль і сучасні термінологічні проблеми // Українська мова з минулого в майбутнє. – К., 1998.
11. Дяков А.С., Кияк Т.Р., Куделько З.Б. Основи термінотворення: Семантичні та соціологічні аспекти. – К.: Видавничий дім “КМ Академія”, 2000.
12. Зубков М.Г. Сучасна українська ділова мова. – Х., 2004. 13. Іванишин В., Радевич-Винницький Я. Мова і нація. – Дрогобич: Відродження, 1994.
14. Карнеги Д. Как выработать уверенность в себе и влиять на людей, выступая публично. – Днепропетровск: Титул, 1996.
15. Ковальчук В.В., Мойсеев Л.М. Основи наукових досліджень : Навч. посібн. – К. Видавничий дім “Професіонал”, 2004.
16. Когут О.І. Основи ораторського мистецтва: Практикум. – Тернопіль: Астон, 2005.
17. Конституція України. Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. – Київ, 2006.
18. Куць О.М. Мовна політика в державотворчих працях України: Навч. посібник. – Х.: ХНУ імені В.Н.Каразіна, 2004.
19. Літературна мова у просторі національної культури / Відп. ред. Л.І.Шевченко. – К.: Вид.-полігр.центр “Київський університет”, 2004.
20. Максимовский М. Этикет делового человека. – М.: Дидакт, 1994.
21. Масенко Л. Мова і суспільство: Постколоніальний вимір. – К.: Вид. дім “КМ Академія”, Всеукраїнське товариство “Просвіта”, 2004.
22. Мацько Л.І., Мацько О.М. Риторика: Навч. посібник. – К.: Вища школа, 2003.
23. Меш Г.Ш. 10 уроків ораторської майстерності тим, хто вчиться виступати публічно. – К., 1993.
24. Пилинський М. Мовна норма і стиль. – К.: Наук. думка, 1976.
25. Пономарів О.Д. Стилїстика сучасної української мови: Підручник. 3-тє вид., переробл. та доповн. – Тернопіль, 2000.
26. Радевич-Винницький Я. Етикет і культура спілкування: Навч. посібник. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Знання, 2006.
27. Радзїєвський Т.В. Текст як засіб комунікації. – К.: Ін-т української мови, 1995.
28. Сагач Г.М. Ділова риторика: мистецтво риторичної комунікації: Навч. посібник. – К.: Зоря, 2003.
29. Сагач Г.М. Золотослів: Навч. посібник для середніх і вищих навч. закладів. – К.: Райдуга, 1993.
30. Сербенська О. Культура усного мовлення: Практикум: Навч. посібник. – К.: Центр навч. літератури, 2004.
31. Смелкова З.С. Деловой человек: культура речевого общения. – М., 1997.
32. Стахів М. Український комунікативний етикет: Навчально-методичний посібник. – К.: Знання, 2008.
33. Сурмін Ю.П. Наукові тексти: Специфіка, підготовка та презентація: Навч.-метод. посіб. – К.: НАДУ, 2008.
34. Томан І. Мистецтво говорити. – Київ: Україна, 1989.
35. Універсальний довідник з ділових паперів / Уклад.: С.П.Бибик та ін. – К., 2005.
36. Чайка Г.Л. Культура ділового спілкування менеджера: Навч. посібник. – К.: Знання, 2005.
37. Чмут Т.К., Чайка Г.Л. Етика ділового спілкування: Навч. посіб. – 6-те вид., випр. і доп. – К.: Знання, 2007.
38. Чулінда Л.І. Риторична майстерність. – К., 2000.
39. Шевчук С.В. Ділове мовлення : Модульний курс. – К.: Арій, 2009.
40. Шевчук С.В. Українське ділове мовлення : Підручник. – К.: Арій, 2009.
57. Шевчук С.В., Лобода Т.М. Українська мова на щодень, на щомить (для державних службовців): Навч. посібник. – К.: Атіка, 2004.

Словники

1. Антоненко-Давидович Б.Д. Як ми говоримо. – К.: Либідь, 1991.
2. Волощак М. Неправильно-правильно. Довідник з українського слововживання: За матеріалами засобів масової інформації. – К.: Вид. центр «Просвіта», 2000.
3. Ганич Д.І., Олійник С.І. Русско-український и українсько-русский словарь. – К., 1990.
4. Ганич Д.І., Олійник С.І. Словник лінгвістичних термінів. – К., 1985. 5. Головащук С. І. Складні випадки наголошення: Словник-довідник. – К.: Вища шк., 1995.
6. Головащук С. І. Словник-довідник з українського літературного слововживання. – К.: Рідна мова, 2000.
7. Горпинич В. О. Словник географічних назв України (Топоніми та відтопонімі прикметники): Близько 25000 слів. – К.: Довіра, 2001.
8. Гринчишин Д., Капелюшний А. Словник-довідник з культури української мови.– Львів, 1996.
9. Гринчишин Д.Г., Сербенська О.А. Словник паронімів української мови. – К., 1986.
10. Довідник з культури мови / За ред. С.Я.Єрмоленко. – К., 2005.
11. Єрмоленко С. Я. Новий російсько-український словник-довідник / С. Я. Єрмоленко. – К., 1999.
12. Калачник В. С, Колоїд Ж. В. Словник фразеологічних антонімів української мови. – К.: Довіра, 2001.
13. Караванський С. Практичний словник синонімів української мови / С. Караванський. – К. : Видавництво „Українська книга”, 2004.
14. Караванський С. Російсько-український словник складної лексики / С. Караванський. – Львів : БаК, 2006.
15. Карачун В. Я. Орфографічний словник наукових і технічних термінів: Понад 30 тис. слів. – К.: Криниця, 1999.
16. Культура української мови: Довідник / С. Я. Єрмоленко, Н. Я. Дзюбишина-Мельник, К. В. Ленець та ін.; За ред. В. М. Русанівського. – К.: Либідь, 1990.
17. Новий російсько-український словник-довідник юридичної, банківської, фінансової, бухгалтерської та економічної сфери / Уклад.: С.Я.Єрмоленко та ін. – К.: Довіра: УНВЦ “Рідна мова”, 1998.
18. Олійник О. Українсько-російський і російсько-український тлумачний словник / О. Олійник, М. М. Сидоренко. - К., 1991.
19. Орфографічний словник української мови / Уклад. С. І. Головащук та ін.– К.: Довіра, 1999.
20. Полюга Л. М. Словник синонімів української мови. – К.: Довіра, 2001. – 477 с.
21. Пономарів О. Д. Фонема Г та Ґ. Словник і коментар. – К.: Видавничий центр «Просвіта», 1997.
22. Порадник ділової людини: Російсько-український словник-довідник / Уклад. О. М. Коренга та ін. – К.: Основи, 1995.
23. Російсько-український словник-довідник: Сфера ділового спілкування / Уклад. В. М. Брицин, О. О. Тараненко. – К.: УНВЦ “Рідна мова”, 1996.
24. Російсько-український фразеологічний словник: Фразеологія ділової мови / Уклад. Підмогильний В., Плужник Є. – К., 1993.
25. Сербенська О. Практичний словничок нормативних висловів. – Львів: Наук. товариство ім.Шевченка, 2002.
26. Сікорська З. С. Українсько-російський словотворчий словник. – 2-ге вид., перероб. і допов. – К.: Освіта, 1995.
27. Сліпушко О. М. Тлумачний словник чужомовних слів в українській мові. Правопис. Граматика. – К.: Криниця, 1999.
28. Скрипник Л. Г., Дзятківська Н. П. Власні імена людей: словник-довідник. – К.: Наук. думка, 1996.
29. Словник іншомовних слів / Уклад.: Л. О. Пустовіт та ін. – К.: Довіра, 2000..

30. Словник скорочень в українській мові: Понад 21 000 скорочень / Уклад.: Н. Д. Гула, В. В. Жайворонок, Л. П. Жарова та ін.; За ред. Л. С. Паламарчука. – К.: Вища шк. Головне вид-во, 1988.
31. Словник труднощів української мови / За ред. С. Я. Єрмоленко. – К.: Вища школа, 1989.
32. Словник української мови: У 11 т. – К., 1971- 1981.
33. Словник-довідник з культури української мови / Д. Гринчишин, А. Капелюшний, О. Сербенська, З. Терлак. – К. : Знання, 2006.
34. Словник-довідник труднощів української мови. – К., 1992.
35. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К., Ірпінь : ВТФ „Перун”, 2005.
36. Тугаєнко-Серяк С. М. Довідник службовця. – К.: А.С.К., 2000.
37. Українська вимова і наголос: Словник-довідник. – К.: Наук. думка, 1993.
38. Українсько-російський словник наукової термінології / За заг. ред. Л.О.Симоненко. – Київ-Ірпінь: ВТФ “Перун”, 2004.
39. Шевчук С.В. Російсько-український словник ділового мовлення = Русско-украинский словарь деловой речи. – К.: Вища школа, 2008.

Конкурсний бал вступника оцінюється за шкалою від 100 до 200 балів. Вступні випробування відбуваються у формі тестів. Абітурієнт розв’язує 20 тестових завдань.

Результати виконання завдань дозволяють виявити рівень підготовки вступника: 1 рівень (високий): 200-180 балів; 2 рівень (середній): 179-160 балів; 3 рівень (достатній): 159-140 балів; 4 рівень (низький): 139-100 балів.

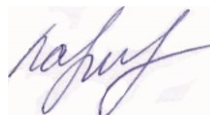
1 рівень (високий): 200 – 180 балів виставляється вступникам, які в повному обсязі виконали завдання (тестові завдання), продемонстрували обізнаність з усіма поняттями, фактами, термінами; адекватно оперують ними при розв’язанні завдань; виявили творчу самостійність, здатність аналізувати факти, які стосуються наукових проблем. Усі завдання (тестові завдання) розв’язані (виконані) правильно, без помилок.

2 рівень (середній): 179 – 160 балів виставляється за умови достатньо повного виконання завдань (тестових завдань). Розв’язання завдань має бути правильним, логічно обґрунтованим, демонструвати творчо-пізнавальні уміння та знання теоретичного матеріалу. Разом з тим, у роботі може бути допущено декілька несуттєвих помилок.

3 рівень (достатній): 159 – 140 балів виставляється за знання, які продемонстровані в неповному обсязі. Вони, зазвичай, носять фрагментарний характер. Теоретичні та фактичні знання відтворюються репродуктивно, без глибокого осмислення, аналізу, порівняння, узагальнення. Відчувається, що вступник недостатньо обізнаний з матеріалом джерел із навчальної дисципліни та не може критично оцінити наукові факти, явища, ідеї.

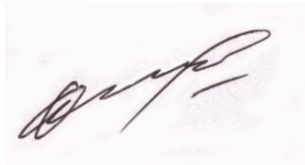
4 рівень (низький): 139 – 100 балів виставляється за неправильну або поверхневу відповідь, яка свідчить про неусвідомленість і нерозуміння поставленого завдання. Літературу з навчальної дисципліни вступник не знає, її понятійно-категоріальним апаратом не володіє. Відповідь засвідчує вкрай низький рівень володіння програмним матеріалом.

Голова фахової атестаційної комісії

Лілія ЛАВРИНОВИЧ

Відповідальний секретар приймальної комісії

Олег ДИКИЙ